

Христосъ казва: „Който претърпи до край, той ще спасенъ да бжде.“ Търпението е резултатъ на любовта. Дето има любовъ, тамъ има и търпение; дето нѣма любовъ, тамъ и търпение нѣма. Следователно, когато любовта дойде въ свѣта, съ нея заедно иде и знанието. Знанието пъкъ е резултатъ на Божията Мъдростъ. За да се постигне това знание, необходими сж редъ усилия, съ които да се преодолѣятъ всички мжнотии и препятствия на пътя му. Свѣтътъ е така създаденъ, че въ него непременно ще се срещнатъ мжнотии и препятствия, които могатъ да се преодолѣятъ само чрезъ търпението, т. е. чрезъ закона на любовта. Сега, като говоря за вѣра, за търпение, за знание, това не значи, че е достатъчно за човѣка да ги има само, но той трѣбва да знае, какъ да ги използва въ живота си, какъ да ги приложи за свое благо, както и за благо на своитѣ ближни.

За изяснение на тази мисль, ще приведа следния примѣръ. Единъ отъ древнитѣ царе искаль да тури новъ редъ и порядъкъ въ свѣта, но не знаель, какъ да намѣри хората, съ които ще работи, и кои ще бждатъ тѣзи хора. Той ималъ нужда само отъ петъ души, но за да види, кои ще бждатъ тѣ, намислилъ да постави всички хора въ царството си на едно сериозно изпитание. За тази цель, той извикаль всички видни мъдреци въ царството си и имъ казалъ: Направете единъ изтуканъ отъ злато, т. е. едно старовременно божество, накичете го съ различни скъпоценни украшения и предмети и го поставете на пътя, отдето ще минаватъ хората. После, гурете единъ надписъ на това божество, че всѣки, който пръвъ мине покрай него, може да си вземе, какъвто предметъ или украшение пожелае. Предметитѣ, поставени на това божество, били следнитѣ: една диамантена пръчица, две хиляди златни монети, една мастилница съ перо, една сабя и една Свещена книга. Първиятъ пжтникъ, който миналь покрай божеството, спрѣль се, разгледалъ предметитѣ и казалъ: Ще взема тази диамантена пръчица за споменъ отъ божеството. Вториятъ пжтникъ взель дветѣ хиляди златни монети. Третиятъ взель мастилницата и перото. Четвъртиятъ взель сабята. Петиятъ пжтникъ взель Свещената книга. Следъ това тия пжтници отишли при царя да се похвалятъ съ предмета, който взели отъ божеството. На първия пжтникъ, който взель диамантената пръчица, царътъ казалъ: Назначавамъ те за министъръ председателъ въ царството ми. На втория, който взель дветѣ